

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Jan Jůza: Fotbal a politika v anglofonní subsaharské Africe

Bc. Jan Jůza si pro svoji diplomovou práci zvolil věru neobvyklé téma propojení fotbalu a politiky v anglofonních státech subsaharské Afriky. Ačkoliv se jedná o na první pohled dosti neobvyklé téma, jeho výběr hodnotím kladně, neboť je fotbal v Africe nejoblíbenějším sportem, který tak v sobě na jednu stranu odráží specifika místních společností (např. různé magické rituály, otázka etnického složení týmů apod.) a na stranu druhou představuje velmi důležitý politický nástroj buď pro vládnoucí elity, nebo pro ty, kteří by je chtěli nahradit a skrze fotbal pro to získávají oblibu a politický kapitál. A právě na to se autor ve své práci zaměřuje.

Z neobvyklosti daného tématu a odlišného postavení fotbalu mezi jednotlivými zeměmi pak pramení i absence uznávaného teoretického rámce, který by autor mohl v práci aplikovat. Proto se autor, dle mého názoru vhodně, uchyluje k metodě jedinečné případové studie, která rezignuje na možnosti teoretického zobecňování a zabývá se fenoménem propojení fotbalu a politiky jako čemusi jedinečnému v kontextu subsaharské Afriky (byť i zde by se samosebou našly jisté paralely – např. v oblasti korupce, komercializace atd.).

Struktura práce je vcelku logická – po úvodu se autor zaměřuje na stručný nástin fotbalové historie v subsaharské Africe, na který navazuje analýza osmi dle autora nejdůležitějších sfér fotbalu, které se tu více, tu méně viditelně dotýkají politiky (konkrétně se jedná o korupci, migraci, komercializaci, jazyk, trenéry, magii, ženy a zásahy či instrumentalizaci fotbalu politiky). Zde se autor potýká se značnou propojeností daných oblastí a stálo by tudíž za úvahu, zda by nebylo vhodnější některé podkapitoly propojit a vyhnout se tak příliš stručným kapitolám. Jako vhodné se mi ani nezdá pojmenování první podkapitoly – „2.1 Fotbal a politika“, protože se fakticky jedná o název totožný s tématem celé práce, což vzbuzuje otázku, čím se autor zabývá v jejím zbytku. Poslední část práce tvoří pětice velmi zajímavých ministudií významných fotbalových týmů, na kterých autor vykresluje konkrétní způsoby propojení fotbalu a politiky.

Po formální stránce je práce na solidní úrovni, byť se místy zejména stylistická pochybení najdou (zvláště pak využívání neoborných či spíše žurnalistických obrátů). Jako celek je však práce čtivá, logicky strukturovaná (včetně práce s odstavováním textu) a přehledná.

Jak už jsem psal v výše, velkým problémem při zpracovávání neutřelých témat je absence významnějšího předchozího zpracování v odborné literatuře, což vede k tomu, že autor je nucen velice často citovat několik málo zdrojů, které jsou k dispozici – a to je i případ předkládané práce (zejm. zdroj Armstrong et al. 2004). Na druhou stranu to skýtá i příležitost načrtnout vlastní teoretický rámec či koncept a nabídnout jej k odborné diskusi. Je pro mě v tomto ohledu škoda, že se autor nepokusil svá zjištění více zobecnovat a nacházet propojení s jinými teoretickými rámci, k čemuž by mohla sloužit např. metoda komparativní případové studie, jež by se zaměřila na vhodně vybrané případy propojení politiky a fotbalu. Takto předkládané práce namísto toho působí místy jako epizodická koláž, byť se jedná o koláž zajímavou a v kontextu (nejen) české afrikanistiky osvěžující. A i z toho důvodu jsem se rozhodl práci **doporučit k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 3. 8. 2019

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.